

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.689/2014/5.szám

A Kúria a dr. Kishonti Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Muzsek Júlia jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. május 30. napján kelt 1.K.27.337/2013/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.337/2013/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a alperesnek 15 napon belül 90.000 (kilencvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2011. december hónapra általános forgalmi adó (áfa) adónemben ismételt ellenőrzést végzett, amely eredményeként hozott elsőfokú határozatban a felperes terhére 3.365.000 Ft jogosulatlan igénylésnek minősülő áfa adókülönbözetet állapított meg, 178.000 adóbírságot szabott ki.

Az alperes a határozatában az elsőfokú határozatot akként változtatta meg, hogy törölte a jogosulatlan igénylésre vonatkozó fizetési kötelezettség teljesítésére vonatkozó előírásokat, ezt meghaladó részében hatályában fenntartotta. Érdemi döntése a következőket tartalmazza:

A felperes a vizsgált időszakban levonásba helyezte az X.F. Kft. számlában feltüntetett áfa tartalmat. A bizonylat „konditerem bérlet megállapodás szerint, versenyzői csoport” megnevezéssel került kiállításra. A számlán szereplő kiadás a felperes adómentes tevékenységéhez kapcsolóan merült fel, ezért a felperes helytelenül alkalmazta a 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) 85. § (1) bekezdés m) és ma) pontjait, 119. § (1) bekezdését, 120. § a) pontját, 123. § (1) és (2) bekezdését, 126. § (1) bekezdésének a) pontját,

adólevonási jogát nem jogszerűen gyakorolta.

A P.C. Kft.-től, az A. Bt-től, a G. C. Kft-től és a K. É. Gy. N. Kft-től befogadott, sport támogatásával összefüggő adminisztratív tevékenységről, versenybírói tevékenységről, medence bérleti díjról szóló számlák tekintetében nem állnak fenn a tételes elkülönítés törvényi feltételei, mert a bizonylatokon szereplő kiadások a felperes adóköteles és nem adóköteles tevékenységét is szolgálták. A levonható adó összegét ezért az Áfa tv. 123. § (1)-(3) bekezdései szerinti arányosítás szabályok szerint, és az Áfa tv. 5. számú mellékletében meghatározott, az elsőfokú határozatban ismertetett számítási módszer alkalmazásával kellett megállapítani.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok megváltoztatását, a terhére előírt adókülönbözet és jogkövetkezmény törlését kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

Az alperes az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 1. § (7) bekezdése alapján jogosult és köteles is volt a szerződések, ügyletek, gazdasági események valódi tartalmának értékelésére és ezek adójogi minősítésére, azaz annak megállapítására, hogy a szerződések, illetve ezek alapján kiállított számlák ténylegesen, milyen szolgáltatások ellenértékét tartalmazzák. Az alperes határozati megállapításait alátámasztotta. Helytállónan rögzítette, hogy az X.F. Kft. számlájában olyan szolgáltatások ellenértéke került feltüntetésre, amelyek a felperes alaptevékenységével állnak kapcsolatban, sportszolgáltatásnak minősülnek, ezért áfa mentesek. Az alperes érdemi döntése, a felperes alapszabályára is figyelemmel, megfelel az Áfa tv. 85. § (1) bekezdés m), illetve ma) pontjában, a 85.§ (4) bekezdés b) pontjában foglaltaknak. Az edzéssel és mérkőzésekkel kapcsolatos szolgáltatásokat a felperes, mint közszolgáltató biztosította a természetes személyek részére sportolás, testedzés céljából, ezért e körben adólevonásra nem jogosító szolgáltatásokat nyújtott. Az alperes határozatában megjelölt egyéb konkrét számlák tételes vizsgálata alapján is az állapítható meg, hogy az adóhatóság jogszerűen járt el akkor, amikor azt állapította meg, hogy a felperes adóköteles szolgáltatásain túl adómentes szolgáltatást nyújtott oly módon, ami nem teszi lehetővé a tételes elkülönítést, ezért a keresete megalapozatlan.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet és az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Érvelése szerint a jogerős ítélet nem felel meg az Áfa tv. 119. §-ában, 120. §-ában és 123. § (1) -(3) bekezdéseibe foglaltaknak. Kifejtette, hogy a mérkőzések rendezése az egyetlen olyan tevékenysége, amelyből reklám bevétele, szponzorációja származik, ez kizárólag áfa köteles termékértékesítés, ezért ennek alapján alkalmazható a tételes elkülönítés. Az a körülmény, hogy a tagok tagdíjat fizettek

és jogosultak az egyesület szolgáltatásaira, nem befolyásolja azt, hogy a mérkőzések rendezésének célja az adóköteles szolgáltatásnyújtás, ezért jogosult volt az áfa levonására. A tagdíj mértéke egyébként sem elegendő arra, hogy az alapszabályban megjelölt valamennyi szolgáltatást biztosítsa tagjai részére.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Mindenekelőtt rámutat a Kúria arra, hogy a felek egyezősége ellenére nem azonos a 4.K.27.034/2014/7. illetve az 1.27.337/2013/11. számú ítéletek tárgya, tartalma. Eltérőek az ellenőrzések érintett időszakok, határozati tényállások, első fokú bírói döntések, ezért, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) rendkívüli jogorvoslatra vonatkozó szabályai miatt a Kúria jelen ügyben nem a Kfv.V.35.558/2014/6. számú ítélettel azonos döntést hozta meg.

A Pp. 272.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben elő kell adni a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett, hogy fél milyen okok miatt kéri a jogerős ítélet felülvizsgálatát. Nem elégséges általánosságokra hivatkozni, hanem minden egyes ítéleti tényállás tekintetében konkrétan kell megjelölni, hogy a fél mely bizonyítékokra, tényekre, jogszabályhelyekre alapítja a kérelmét, és a kérelemben nem említett jogszabálysértésekre utóbb nem lehet hivatkozni (KGD2002.262., KGD2007.281., KGD2011.62., BH2006.1257., BH2009.122., BH2013.281.). E törvényi követelményeknek a jelen ügyben előterjesztett felülvizsgálati kérelme csak részben felel meg a következők miatt:

Az alperes jelen ügyben keresettel támadott határozata, ennél fogva a jelen ügyben felülvizsgálat tárgyát képező jogerős ítélet is több, egymással nem azonos tényállást tartalmaz. Az X.F. Kft. és a felperes között létrejött szolgáltatási szerződés a konditermek korlátlan használatát és a sportolók versenyekre, mérkőzésekre történő felkészítését biztosította. Emiatt a felperes által igénybe vett szolgáltatás a felperes által saját tagjai részére alaptevékenységként végzett tárgyi adómentes szolgáltatáshoz kapcsolódott. A felperes által igénybe vett egyéb számlák szerinti szolgáltatások kapcsán azonban a határozatok, és az jogerős ítélet is, azt rögzítette, hogy ezek a felperes adóköteles és nem adóköteles tevékenységét egyaránt szolgálták. Az előzőekben részletezettek miatt a felperesnek felülvizsgálati kérelmében, a törvényhelyek megjelölése mellett tényállásonként egyediesítve kellett volna megjelölnie a jogsértés megállapítására alapot adó tényeket, bizonyítékokat, de nem így járt el.

Az Áfa tv. 120.§-a alapján az adóköteles, illetve az adólevonásra jogosító tevékenységhez történő beszerzések áfája helyezhető levonásba. Az Áfa tv. 123.§-a ezért előírja az adólevonásra jogosító és adólevonásra nem jogosító tevékenységet egyaránt végző adóalanyoknak, hogy kötelesek elkülöníteni a beszerzéseiket aszerint, hogy ezek e tevékenységeik közül melyik érdekében merülnek fel. Ha az egyértelmű elkülönítésre azért nincs mód, mert a beszerzések egyaránt szolgálják az adólevonásra jogosító és nem jogosító tevékenységet is, akkor az érintett áfának csak olyan mértékű, arányos részét lehet levonásba helyezni, amilyen mértékben a beszerzés az adólevonásra jogosító tevékenységet szolgálja. Az arányos megosztás részletszabályait az Áfa tv. 5. számú melléklete tartalmazza.

A felperes alaptalanul hivatkozott adólevonási jogának alátámasztásaként általánosságban a mérkőzések rendezésére, mint áfa köteles termékértékesítésre. Az első fokú bíróság ugyanis ítéletében, a Pp. 206.§ (1) bekezdése, 221.§ (1) bekezdése az Art. 1.§ (7) bekezdése, az Áfa tv előzőekben nevesített rendelkezései, továbbá 85.§-a, a sportról szóló 2004. évi I. törvény 1.§ (2) bekezdése szerint eljárva, helytállóan állapította meg a perben vitatott, szerződések, ügyletek, szolgáltatások, számlák tartalmát. Jogszerűen rögzítette, hogy sporttevékenységnek kell tekinteni a felperes által biztosított mérkőzéseket, amelyek a felperesi közszolgáltató által természetes személyeknek nyújtott adómentes tevékenységnek minősülnek. Emiatt abban az esetben, ha a számlákon szereplő szolgáltatás ehhez az adómentes tevékenységhez is köthető, akkor a felperes az adólevonási jogát jogszerűtlenül gyakorolta, és a tételes elkülönítés szabályai nem alkalmazhatók.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján, hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (2) bekezdésében és a személyes költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-ában foglaltakon alapul.

Budapest, 2015. december 03.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró